
ШАНДУЛА ОЛЕКСАНДР ОЛЕКСІЙОВИЧ,

кандидат юридичних наук, доцент, доцент кафедри організації судових та правоохоронних органів Національного юридичного університету імені Ярослава Мудрого, Україна, м. Харків
ORCID 0000-0002-8055-0138

УДК 347.963

Особливості правового статусу прокурорів військових прокуратур

Розглянуто правовий статус прокурорів військових прокуратур. Окреслено особливості їх правового статусу, які полягають у встановленні окремих вимог до кандидатів на посади військових прокурорів, проходження ними військової служби, специфічних підстав їх звільнення тощо. Зроблено висновок, що ці особливості обумовлено спеціальною предметною сферою діяльності військових прокуратур. Запропоновано регламентувати статус військових прокурорів в окремій статті Закону України «Про прокуратуру».

Ключові слова: військовий прокурор, військова прокуратура, статус прокурора, служба в органах прокуратури, ефективність.

Постановка проблеми. В умовах активізації діяльності військових прокуратур на сучасному етапі, пов'язаної із військовою агресією з боку Росії і окупацією частини території України, набуває актуальності дослідження особливостей правового статусу їх працівників – військових прокурорів. Служба у військових прокуратурах має значну специфіку, яка потребує належного теоретичного осмислення.

Огляд останніх досліджень і публікацій з цієї проблеми. Питання організації і діяльності військових прокуратур,

а також правового статусу військових прокурорів були предметом теоретичних досліджень таких вітчизняних учених, як О. О. Зархін, П. М. Каркач, О. С. Козачук, А. В. Лапкін, А. В. Матіос, А. Д. Чорний та ін. Разом з тим дослідження вказаної теоретичної проблематики не можна вважати вичерпаними, що обумовлює необхідність чергового звернення до вказаної теми.

Метою наукової статті є дослідження особливостей правового статусу військових прокурорів порівняно із прокурорами територіальних прокуратур.

Виклад основного матеріалу дослідження. Як вказує М. В. Руденко, особливість військових прокуратур визначається Законом України «Про прокуратуру» стосовно кадрів органів військової прокуратури та щодо забезпечення діяльності військових прокуратур [1, с. 28]. Таким чином, особливості правового статусу військових прокурорів є одними із характерних ознак військових прокуратур, які визначають їх специфічне місце у системі органів прокуратури України як спеціалізованих прокуратур.

У науковій юридичній літературі поняття «правовий статус» визначається як сукупність прав і обов'язків фізичних та юридичних осіб, а відносно останніх – також як їх компетенція, тобто права і обов'язки цих осіб, зафіксовані в чинному законодавстві [2, с. 626]. Правовий статус прокурора визначається через його складові, якими є права і обов'язки прокурора, гарантії незалежності і відповідальності прокурорів, а також вимоги, що до них ставляться, порядок їх призначення на посаду та звільнення з посади, припинення та зупинення повноважень, матеріальне та соціальне забезпечення тощо [3, с. 120]. Статус прокурорів встановлюється Законом України «Про прокуратуру» (далі – Закон) [4], у якому цьому питанню присвячено однойменний Розділ III. Стаття 15 Закону так і називається «Статус прокурора», проте не містить визначення цього поняття, як і його складових, натомість наводить перелік посадових осіб, які визнаються прокурорами органів прокуратури. Показово, що серед 20 посад прокурорів, перелічених у цій статті, 16 стосуються посад вій-

ськових прокурорів, проте лише одна має самостійне значення – це посада заступника Генерального прокурора України – Головного військового прокурора (п. 4 ч. 1 ст. 15). Решта встановлюють відповідність посад військових прокурорів посадам прокурорів територіальних прокуратур. Такий законодавчий підхід є доволі складним і формалізованим, проте він наочно ілюструє той факт, що посади військових прокурорів, з одного боку, відокремлюються від посад інших прокурорів органів прокуратури, а з другого – встановлюється їх взаємна відповідність, що має на меті забезпечити єдність правового статусу прокурорів.

Необхідно звернути увагу на те, що Розділ III Закону не встановлює інших особливостей правового статусу військових прокурорів, натомість їм присвячена ч. 4 ст. 27, яка закріплює вимоги до військових прокурорів, правові основи проходження ними військової служби, порядок присвоєння їм військових звань, відповідність військових звань офіцерського складу військової прокуратури класним чином працівників прокуратури тощо. Зазначені положення значно виходять за межі предмету правового регулювання ст. 27 Закону, який, з огляду на його назву, має стосуватися лише вимог до кандидатів на посаду прокурора. Отже, видається за доцільне регламентувати особливості правового статусу прокурорів військових прокуратур у окремій статті, яка має бути включена до Розділу III Закону.

Слід звернути увагу на той факт, що правовий статус співробітників військових прокуратур в Україні декілька разів

змінювався разом із реформуванням цих прокуратур. Так, до 2012 р. військові прокурори мали статус військово-службовців. Після утворення спеціалізованих прокуратур з нагляду за додержанням законів у військовій сфері у 2012 р. функції військових прокурорів виконували цивільні працівники органів прокуратури [5, с. 85]. У 2014 р. військові прокуратури були відновлені, а разом із ними – і особливий правовий статус військових прокурорів. Його було збережено і у новому Законі, хоча ці положення стали предметом критики з боку експертів Ради Європи. Так, у пп. 96, 97 Коментарів Директорату з прав людини Ради Європи щодо Закону України «Про прокуратуру» від 14 жовтня 2014 р. зауважувалося, що краще було б гарантувати компетентність військових прокурорів та слідчих, вказавши, що вони зобов'язані мати необхідну кваліфікацію у військових питаннях, а застереження стосовно того, що особи, які не є військовослужбовцями, можуть призначатися на посаду військових прокурорів, не повинно обмежуватися «окремими випадками», а має стати нормою. Так само було б краще, якби військові прокурори керувалися тими ж дисциплінарними і службовими нормами, що й інші прокурори, а також не були частиною військового командування в цілому. Звичайно, їх очікуване підпорядкування загальній військовій ієрархії і військовому командуванню значною мірою підірве прояви незалежності та неупередженості окремих військових прокурорів [6]. Таким чином, експерти висловилися проти передбачених у Законі особливостей правового статусу вій-

ськових прокурорів, вбачаючи у них загрозу незалежності, неупередженості прокурорів та єдності їх правового статусу. Разом з тим, у цілому Венеціанська комісія схвалила проект Закону, тобто зазначені зауваження не були визнані такими, що є критичними і порушують основні засади, втілені у цьому законопроекті.

На наш погляд, специфіка служби у військових прокуратурах жодним чином не порушує засад незалежності й неупередженості прокурорів, оскільки ці засади мають загальний характер і поширюються на всіх прокурорів, незалежно від місця їх роботи. У свою чергу, прямого підпорядкування військових прокурорів військовому командуванню не передбачено, оскільки вони залишаються частиною прокурорського корпусу держави.

Не створюють загрози особливості правового статусу військових прокурорів і відносно реалізації засади єдності прокуратури. Так, ч. 2 ст. 15 Закону встановлює, що прокурори в Україні мають єдиний статус незалежно від місця прокуратури в системі прокуратури України чи адміністративної посади, яку прокурор обіймає у прокуратурі. Це положення стосується і прокурорів військових прокуратур, які є спеціалізованими, і, таким чином, займають окреме місце в системі прокуратури. Разом з тим єдність правового статусу прокурорів не виключає його особливостей, обумовлених предметною сферою функціонування прокуратури. Таким чином, специфіка правового статусу військових прокурорів, про яку мова йтиме нижче, не порушує засаду єдності системи прокуратури і статусу про-

курорів, а лише відображає специфіку функціонування військових прокуратур.

У науковій юридичній літературі під компетенцією органів військової прокуратури розуміють сукупність закріплених законом або іншим нормативним актом повноважень, наданих для виконання поставлених перед ними завдань для досягнення мети діяльності у воєнній сфері. Зазначається, що діяльність органів військових прокуратур має специфіку щодо свого предмета, обсягу повноважень, форм їх реалізації та статусу прокурорів [7, с. 10]. Оскільки предметна сфера функціонування військових прокуратур є темою для самостійних наукових розробок, зазначимо, що особливості статусу військових прокурорів є похідними від особливостей об'єктів, на які спрямована реалізація їх повноважень, якими виступають об'єкти воєнної сфери. Широкий перелік цих об'єктів визначає наказ Генерального прокурора України № 12 гн від 29 серпня 2014 р. «Про особливості діяльності військових прокуратур» [8]: від Міністерства оборони України до замовників, виконавців та співвиконавців державного оборонного замовлення. Узагальнено їх можна визначити як військові формування та оборонно-промисловий комплекс держави.

Як зазначає А. В. Лапкін, спеціалізація як засада прокурорської діяльності слугує зосередженню зусиль прокурорів на певних напрямках роботи, набуттю кращого досвіду у вузькій сфері, а відтак – підвищенню ефективності діяльності прокуратури в цілому [9, с. 46]. Отже, співробітниками військових прокуратур повинні виступати про-

курори, які мають досвід роботи у військовій сфері, безпосередньо обізнані зі специфікою її організації і функціонування. Крім того, вони самі виступають як частина цієї військової сфери, тому служба у військових прокуратурах є мілітаризованою.

Це відповідним чином позначається на встановленні вимог до прокурорів військових прокуратур. Так, відповідно до ч. 4 ст. 27 Закону військовими прокурорами призначаються громадяни з числа офіцерів, які проходять військову службу або перебувають у запасі і мають вищу юридичну освіту, за умови укладення ними контракту про проходження служби осіб офіцерського складу у військовій прокуратурі. У зв'язку із тим, що ч. 1 зазначеної статті встановлює вимоги до прокурорів місцевих прокуратур, постає питання, як співвідносяться із ними вимоги до військових прокурорів: чи є вони доповнюючими, чи альтернативними? На наш погляд, виходячи із того, що низка закріплених у цих нормах вимог до прокурорів дублюють одна одну (щодо громадянства України, вищої юридичної освіти), зазначені положення слід вважати саме альтернативними. Тобто до військових прокурорів встановлюються окремі вимоги, які лише частково збігаються із вимогами до прокурорів територіальних прокуратур. Щодо цього до них, зокрема, не встановлюються вимоги щодо обов'язкової наявності стажу роботи в галузі права не менше двох років. Разом з тим уявляється необґрунтованою відсутність такої вимоги до військових прокурорів, як володіння державною мовою, оскільки всі без винятку посадові особи органів

прокуратури повинні володіти нею на належному рівні.

У контексті цієї наукової статті викликають інтерес спеціальні вимоги до військових прокурорів, які полягають у тому, що вказані особи мають бути офіцерами. Перелік офіцерських військових звань передбачено ст. 5 Закону України «Про військовий обов'язок та військову службу». Також військові прокурори повинні проходити військову службу або перебувати у запасі. Згідно із ст. 2 Закону України «Про військовий обов'язок і військову службу» військова служба є державною службою особливого характеру, яка полягає у професійній діяльності придатних до неї за станом здоров'я і віком громадян України, пов'язаній із захистом Вітчизни. Виконання військового обов'язку в запасі полягає в дотриманні військовозобов'язаними порядку і правил військового обліку, проходженні зборів для збереження та вдосконалення знань, навичок і умінь, необхідних для виконання обов'язків військової служби в особливий період. Отже, саме зазначені вимоги найбільш характеризують особливості правового статусу кандидатів на посади військових прокурорів.

У зв'язку із цим слід відзначити, що законодавець передбачає можливість призначення на посади прокурорів та слідчих військової прокуратури осіб, які не є військовослужбовцями і не перебувають у запасі та не мають офіцерських звань. Одночасно вони повинні відповідати загальним вимогам до прокурорів, передбаченим ч. 1 ст. 27 Закону України «Про прокуратуру». Однак подібна можливість допускається за інди-

видуальним наказом Генерального прокурора України і має місце лише в окремих випадках.

Закон передбачає, що військово-службовці військової прокуратури у своїй діяльності керуються Законом України «Про прокуратуру» і проходять військову службу відповідно до Закону України «Про військовий обов'язок і військову службу» та інших законодавчих актів України, якими встановлено правові та соціальні гарантії, пенсійне, медичне та інші види забезпечення, передбачені законодавством для осіб офіцерського складу Збройних Сил України. Разом з тим необхідно зробити застереження щодо того, що грошове забезпечення військовослужбовців, які проходять службу в органах прокуратури на прокурорсько-слідчих посадах, складається з посадового окладу та інших виплат, встановлених саме Законом України «Про прокуратуру» (ч. 8 ст. 81), яке є вищим, ніж у відповідних категорій військовослужбовців.

Отже, законодавче регулювання служби в органах військової прокуратури є подвійним: з одного боку, воно визначається Законом України «Про прокуратуру», який встановлює вимоги до кандидатів на посади військових прокурорів, особливості їх статусу, функції і повноваження; з другого боку, регламентується законодавством про військову службу. Можливі суперечності між зазначеними галузями законодавства покликане вирішити Положення про порядок проходження військової служби громадянами України у військовій прокуратурі, яке підлягає затвердженню Президентом України. У таких вагомих повноваженнях Президента України

щодо врегулювання питань кадрового забезпечення військових прокуратур виявляється, зокрема, чергова особливість статусу військових прокурорів.

Проходження прокурорами цих прокуратур військової служби передбачає користування правовими та соціальними гарантіями, пенсійним, медичним та іншими видами забезпечення, передбаченими законодавством для осіб офіцерського складу Збройних Сил України. Разом з тим прогалиною правового регулювання є відсутність згадувань про військових прокурорів у Законі України «Про соціальний і правовий захист військовослужбовців та членів їх сімей». У зв'язку із цим варто звернути увагу на пропозиції внести зміни до цього Закону і зазначити, що його дія поширюється на військовослужбовців органів військової прокуратури [10].

Перебування військових прокурорів у статусі військовослужбовців передбачає наявність у них військових звань, встановлених для осіб офіцерського складу, в чому полягає ще одна особливість їх правового статусу. Особи, які вступають на службу до військової прокуратури, зберігають за собою ті військові звання, які вони мали до цього. При прийнятті на військову службу у військову прокуратуру прокурорів, які мають класні чини (до старшого радника юстиції включно), їм присвоюються відповідні військові звання згідно із законодавством. Військові звання вищого офіцерського складу військовослужбовцям військової прокуратури присвоюються Президентом України, інші військові звання – відповідно до встановленого законодавством порядку проходження військової служби.

Поряд з цим при звільненні офіцерів військової прокуратури (до полковника включно) з військової служби і призначенні на посади прокурорів в територіальні чи спеціалізовані прокуратури їм присвоюються відповідні їх військовим званням класні чини. Це свідчить про відповідність військових звань прокурорів військових прокуратур класним чинам працівників прокуратури, хоча слід звернути увагу на те, що Закон України «Про прокуратуру» від 14 жовтня 2014 р. не передбачає наявності у прокурорів класних чинів. Проте, на наш погляд, це не означає втрату особою, яка звільняється з військової прокуратури, свого військового звання, а тягне за собою збереження його у статусі офіцера в запасі.

Особливості правового статусу прокурорів військових прокуратур полягають і у встановленні спеціальних підстав для їх звільнення. Згідно із абз. 2 ч. 1 ст. 51 Закону України «Про прокуратуру» військовослужбовці військової прокуратури можуть бути звільнені з військової служби відповідно до законодавства, що регулює порядок її проходження, а також у зв'язку з переведенням на інші посади в органи прокуратури України або за власним бажанням. Із наведених положень можна зробити висновок, що на них не поширюються ті підстави для звільнення прокурора з посади, які передбачені ч. 1 цієї статті для інших прокурорів.

Висновки. Військові прокурори мають значні особливості правового статусу порівняно із прокурорами територіальних прокуратур, які полягають у встановленні спеціальних вимог до

кандидатів на ці посади; проходженні співробітниками цих прокуратур військової служби; особливих підставах і порядку їх звільнення; подвійному правовому регулюванні служби у військових прокуратурах тощо. Ці особливості обумовлені спеціальною предметною сферою функціонування військових прокуратур, хоча при цьому жодними винятковими функціями та повноваженнями військові прокурори не наділяються, їх права і обов'язки

є такими самими, як і у інших прокурорів органів прокуратури. У цьому, зокрема, виявляється єдність системи прокуратури і правового статусу прокурорів. Деякі колізії у правовому регулюванні їхнього статусу зумовлюють необхідність доповнення Розділу III Закону України «Про прокуратуру» окремою статтею, яка б детально і комплексно регламентувала особливості правового статусу прокурорів військових прокуратур.

Список використаних джерел

1. Руденко М. Спеціалізація як принцип побудови прокурорської системи України (науково-практичний прогноз) / М. Руденко // Вісн. Нац. акад. прокуратури України. – 2012. – № 3. – С. 27–32.
2. Шемчушенко Ю. С. Правовий статус / Ю. С. Шемчушенко, Н. М. Пархоменко // Юридична енциклопедія : в 6 т. / редкол.: Ю. С. Шемчушенко (відп. ред.) та ін. – К. : Укр. енцикл., 2002. – Т. 4: Н – П. – С. 626.
3. Лапкін А. В. Закон України «Про прокуратуру». Науково-практичний коментар / А. В. Лапкін. – Х. : Право, 2015. – 680 с.
4. Про прокуратуру [Електронний ресурс] : Закон України від 14.10.2014 № 1697-VII. – Режим доступу: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/1697-18>.
5. Чорний А. Реформування військових прокуратур в Україні / А. Чорний // Вісн. прокуратури. – 2014. – № 10. – С. 82–89.
6. Коментарі Генерального директорату з прав людини і верховенства права (Директорату з прав людини) Ради Європи щодо Закону України «Про прокуратуру» від 14 жовтня 2014 року [Електронний ресурс]. – Режим доступу: [http://www.coe.int/t/dgi/hr-natimplement/Source/echr/CoE%20review%20of%20the%20Law%20of%20Ukraine%20on%20the%20PPS_Final%20Ukr%20\(2\).pdf](http://www.coe.int/t/dgi/hr-natimplement/Source/echr/CoE%20review%20of%20the%20Law%20of%20Ukraine%20on%20the%20PPS_Final%20Ukr%20(2).pdf).
7. Козачук О. С. Організаційно-правові засади функціонування військових прокуратур в Україні : автореф. ... канд. юрид. наук : 12.00.10 / О. С. Козачук. – К., 2016. – 20 с.
8. Про особливості діяльності військових прокуратур [Електронний ресурс] : наказ Генерального прокурора України № 12 гн від 29.08.2014. – Режим доступу: http://www.gp.gov.ua/ua/gl.html?_m=publications&_t=rec&id=94102. – Заголовок з екрана.
9. Лапкін А. В. Основи прокурорської діяльності в Україні : навч. посіб. у схемах / А. В. Лапкін. – Вид. 3-тє, змін. та допов. – Х. : Право, 2015. – 148 с.
10. Про внесення змін до деяких законів України (щодо окремих питань удосконалення забезпечення діяльності органів військової прокуратури) [Електронний ресурс] : Проект Закону № 2967 від 28.05.2015. – Режим доступу: http://w1.c1.rada.gov.ua/pls/zweb2/webproc4_2?pf3516=2967&skl=9. – Заголовок з екрана.

References

1. Rudenko M. (2012) Spetsializatsiia yak pryntsyyp pobudovy prokurorskoï systemy Ukrainy (naukovo-praktychnyi prohnnoz) [Specialization as the foundation of the judicial system of Ukraine (scientific and practical outlook)] *Visn. Nats. akad. prokuratury Ukrainy*. – *Bulletin of the National Academy of Prosecution of Ukraine*, 3, 27–32. [In Ukrainian]

2. Shemchushenko Yu. S., Parkhomenko N. M. (2002) Pravovyi status [Legal status] *Yurydychna entsyklopediia - Legal Encyclopedia*, (Shemshuchenko Yu.S. Eds.). (Vols. 1-6, Vol.4) K. : Ukr. entsykl. [In Ukrainian]
3. Lapkin A. V. (2015) *Zakon Ukrainy «Pro prokuraturu». Naukovo-praktychnyi komentar [Law of Ukraine “On Prosecution”. Scientific and practical commentary]* Kh. : Pravo [In Ukrainian]
4. Pro prokuraturu : Zakon Ukrainy vid 14.10.2014 N 1697-VII [The Prosecutor: Law of Ukraine from 14.10.2014 number 1697-VII] *zakon2.rada.gov.ua* Retrieved from: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/1697-18>. [In Ukrainian]
5. Chorny A. (2014) Reformuvannya viiskovykh prokuratur v Ukraini [Reforming the military prosecutor in Ukraine] *Visn. prokuratury. – Bulletin prosecution*, 10, 82–89. [In Ukrainian]
6. Komentari Heneralnoho dyrektoratu z prav liudyny i verkhovenstva prava (Dyrektoratu z prav liudyny) Rady Yevropy shchodo Zakonu Ukrainy «Pro prokuraturu» vid 14 zhovtnia 2014 roku [Comments Directorate General of Human Rights and Rule of Law (Directorate of Human Rights) Council of Europe on the Law of Ukraine “On Prosecution” on 14 October 2014] *coe.int* Retrieved from: [http://www.coe.int/t/dgi/hr-natimplement/Source/echr/CoE%20review%20of%20the%20Law%20of%20Ukraine%20on%20the%20PPS_Final%20Ukr%20\(2\).pdf](http://www.coe.int/t/dgi/hr-natimplement/Source/echr/CoE%20review%20of%20the%20Law%20of%20Ukraine%20on%20the%20PPS_Final%20Ukr%20(2).pdf). [In Ukrainian]
7. Kozachuk O. S. (2016) Orhanizatsiino-pravovi zasady funktsionuvannya viiskovykh prokuratur v Ukraini [The organizational principles of functioning of military prosecutors in Ukraine] *Extended abstract of Candidate's thesis* K. [In Ukrainian]
8. Pro osoblyvosti diialnosti viiskovykh prokuratur: nakaz Heneralnoho prokurora Ukrainy N 12 hn vid 29.08.2014. [On peculiarities of military prosecutors: Order of the Prosecutor General Ukraine № 12 from 8/29/2014] *gp.gov.ua* Retrieved from: http://www.gp.gov.ua/ua/gl.html?_m=publications&_t=rec&id=94102 [In Ukrainian]
9. Lapkin A. V. (2015) *Osnovy prokurorskoj diialnosti v Ukraini : navch. posib. u skhemakh [Foundations prosecution of Ukraine: Teach. guidances. schemes]* (3rd Ed.) Kh. : Pravo [In Ukrainian]
10. Pro vnesennia zmin do deiakykh zakoniv Ukrainy (shchodo okremykh pytan udoskonalennia zabezpechennia diialnosti orhaniv viiskovoi prokuratury): Proekt Zakonu N 2967 vid 28.05.2015 [On amending some laws of Ukraine (regarding specific issues of improvement of the support of the military prosecutor's office): Draft law number 2967 of 05/28/2015] *w1.c1.rada.gov.ua* Retrieved from: http://w1.c1.rada.gov.ua/pls/zweb2/webproc4_2?pf3516=2967&skl=9. [In Ukrainian]

Шандула А. А., кандидат юридических наук, доцент, доцент кафедры судебных и правоохранительных органов Национального юридического университета имени Ярослава Мудрого, Украина, г. Харьков
 ORCID 0000-0002-8055-0138

Особенности правового статуса прокуроров военных прокуратур

Рассмотрен правовой статус прокуроров военных прокуратур. Обозначены особенности их правового статуса, проявляющиеся в установлении отдельных требований к кандидатам на должности военных прокуроров, прохождении ними военной службы, специфических основаниях их увольнения и др. Сделан вывод о том, что эти особенности обусловлены специальной предметной сферой деятельности военных прокуратур. Предлагается регламентировать статус военных прокуроров в отдельной статье Закона Украины «О прокуратуре».

Ключевые слова: военный прокурор, военная прокуратура, статус прокурора, служба в органах прокуратуры, эффективность.

Shandula O. O., candidate of law sciences, associate professor, assistant professor of The Department of Organization of Judicial and Law-Enforcement Bodies of Yaroslav Mudryi National Law University, Ukraine, Kharkiv
ORCID 0000-0002-8055-0138

Features of Prosecutors of Military Offices of Public Prosecutor's Legal Status

The scientific article is devoted research of legal status of public prosecutors of military Offices of Public Prosecutor. Its urgency is caused by increase of value of activity of military Offices of Public Prosecutor in the conditions of military aggression from Russia. The service in military Offices of Public Prosecutor has considerable specificity which demands appropriate theoretical judgement.

Problems of the organisation and activity of military Offices of Public Prosecutor, and also legal status of military public prosecutors were a subject of scientific researches of many scientists, however the given theme has not been settled. It causes necessity of the next theoretical analysis of this points in question.

The scientific article purpose is research of features of legal status of military public prosecutors compared with public prosecutors of territorial Offices of Public Prosecutor.

Features of legal status of military public prosecutors are one of characteristic signs of military Offices of Public Prosecutor who define their specific place in system of bodies of Office of Public Prosecutor of Ukraine as specialised Offices of Public Prosecutor.

These features are caused by specificity of a subject field of activity of military Offices of Public Prosecutor which the military sphere is. Realisation of a principle of specialisation involves necessity of increase of competence of public prosecutors for that sphere правоотношений in which they realise functions of Office of Public Prosecutor. Therefore the public prosecutors having experience in military sphere should be employees of military Offices of Public Prosecutor. Besides, they act as a part of this sphere, therefore service in military Offices of Public Prosecutor is militarised.

The conclusion is drawn that military public prosecutors have considerable features of legal status in comparison with public prosecutors of territorial Offices of Public Prosecutor. These features consist in an establishment of special requirements to candidates on post of military public prosecutors which should be officers. Employees of military Offices of Public Prosecutor pass military service. Their service has double regulation: the legislation on Office of Public Prosecutor and the legislation on military service. Besides, in sphere of regulation of service in military Office of Public Prosecutor the President of Ukraine has considerable powers. Also for military public prosecutors the special bases for dismissal are established. All these features are caused by special subject sphere of functioning of military Offices of Public Prosecutor. Thus military public prosecutors are not allocated with any special powers, their rights and a duty are same, as well as at other public prosecutors of bodies of Office of Public Prosecutor. In it the unity of the status of public prosecutors and system of Office of Public Prosecutor is shown.

Necessity of addition of Section III the Law of Ukraine «About Office of Public Prosecutor» is proved by separate article which in a complex would regulate features of legal status of prosecutors of military Offices of Public Prosecutor.

Key words: the military public prosecutor, military Office of Public Prosecutor, the status of the public prosecutor, service in bodies of Office of Public Prosecutor, efficiency.